

Με το που εγκαταστάθηκε στην Φήγεια ο Αλκμέωνας, η γη έπαψε να καρπίζει. Κι όσο έμενε εκεί, χόρτο δεν φύτρωνε. Οι κάτοικοι αξίωσαν από τον βασιλιά να διώξει τον γαμπρό του. Η Αρσινόη τον ήθελε κοντά της κι ο Φηγέας δίσταζε. Όμως, όταν ο Αλκμέωνας έμαθε τι γινόταν ή επειδή οι Ερινύες συνέχιζαν να τον καταδιώκουν, αποφάσισε να εγκαταλείψει την περιοχή. Ρώτησε τον θεό Απόλλωνα και αυτός του είπε ότι έπρεπε να πάει στα μέρη του ποταμού Αχελώου. Πήγε στην Καλυδώνα και φιλοξενήθηκε από τον βασιλιά Οινέα, τον παππού του Διομήδη.

Δεν πρόκειται για ανακολουθία, αν πιστέψουμε ότι ο Αλκμέωνας πρώτα σκότωσε τη μητέρα του, μετά εκστράτευσε με τον Διομήδη στην Καλυδώνα όπου σκοτώθηκαν οι σφετεριστές του θρόνου, έπειτα γύρισαν στο Άργος, με τον Οινέα να δολοφονείται στα μέρη της Αρκαδίας, και, μετά από όλα αυτά, μετείχαν στην εκστρατεία των Επιγόνων στην Θήβα. Απλά, οι περιπέτειες του ήρωα προέρχονται από διαφορετικά έπη που κάποια στιγμή έμπλεξαν μεταξύ τους και επέζησαν ως μια ιστορία με τους αναπόφευκτους αναχρονισμούς της. Στην περίπτωση όμως αυτή, ο Διομήδης ήταν που συμπαραστάθηκε στον Αλκμέωνα κι όχι ο Αλκμέωνας στον εγγονό του Οινέα, όπως περιγράφηκε σε προηγούμενη ανάρτηση.

Ούτε στο βασίλειο του Οινέα μπόρεσε να μείνει ο Αλκμέωνας. Κινηγημένος από τις Ερινύες, κατέληξε στην Θεσπρωτία. Κι από εκεί τον έδιωξαν. Βρέθηκε στις πηγές του Αχελώου, στην Πίνδο. Ο θεός Αχελώος ανέλαβε να του κάνει καθαρτήριες τελετές, για δεύτερη φορά. Και του έδωσε κι αυτός σύζυγο την κόρη του, Καλλιρρόη, ενώ πίσω στην Φήγεια τον περίμενε η πρώτη του γυναίκα, η Αρσινόη ή Αλφεισίβοια. Όμως, βασανιζόταν ακόμα από τις τύψεις για τον φόνο της μητέρας του, καθώς οι Ερινύες δεν έλεγαν να τον αφήσουν σε ησυχία. Πάλι προσέφυγε στον θεό Απόλλωνα: Ως τότε, τον είχε υπακούσει, είχε εγκαταλείψει την Αρκαδία, είχε καταφύγει στον Αχελώο, τι άλλο έπρεπε να κάνει για να ηρεμήσει;

Ο Θουκυδίδης (Β' 102) αναφέρει ως τοπική παράδοση ότι ο Απόλλωνας του έδωσε νέο χρησμό, ερμηνευτικό του προηγούμενου: Έπρεπε να πάει και να κατοικήσει σε τόπο που δεν τον έβλεπε ο ήλιος, όταν σκότωσε τη μάνα του, σε τόπο που τότε δεν υπήρχε καν. Επειδή η γη που υπήρχε την ώρα του φονικού, ήταν όλη μiasμένη. Μόνον έτσι θα απαλασσόταν από τους εφιάλτες του.

Ο Αλκμέωνας βρέθηκε σε μεγάλη αμηχανία. Με πολλή δυσκολία, γράφει ο Θουκυδίδης,

έφτασε στο συμπέρασμα πως ο χρησμός μιλούσε για το έδαφος που είχε δημιουργηθεί από τις προσχώσεις του Αχελώου. Σκέφτηκε πως, τόνον καιρό που γύριζε εδώ κι εκεί αφότου σκότωσε την Εριφύλη, πρέπει να σχηματίστηκε η στεριά στις εκβολές του ποταμού. Εγκαταστάθηκε στην περιοχή γύρω από τις Οινιάδες, το σημερινό Αιτωλικό, κι έγινε βασιλιάς της. Η ευρύτερη περιοχή ονομάστηκε Ακαρνανία από το όνομα του γιου του από την Καλλιρρόη, Ακαρνάνα. Στην ίδια γειτονιά κατέληξε και ο αδελφός του, Αμφίλοχος, που έκτισε το Αμφιλοχικό Άργος, στην περιοχή της σημερινής Αμφιλοχίας.

(τελευταία επεξεργασία, 19 Δεκεμβρίου 2021)